

Ens hi va la vida!

per

F. PROUBASTA

L Sindicat en els moments actuals està en ple estat febril, abocant totes les seves energies en defensa de l'esdevenidor dels metges, ja en estat d'imminent ruïna; però que si segueix per la pendent actual arribarà l'estament mèdic a ésser proletari en un 100 per 100; però sense l'ajut que l'Estat dona a aquest, preocupant-se en tot moment del seu millorament, bastint cases per al seu hostatge, curant de l'educació i aliment dels seus fills, i altres millores molt plausibles i dignes d'elogi; però de les que les classes intel·lectuals n'estan virtualment allunyades.

Qui dubti de l'esforç de treball, d'insistent actuació del Sindicat, no té més que passar qualsevol dia pel Casal i veurà el que mai no ha pogut ni somniar: l'esforç total d'un estament, el mèdic, per a foragitar el greu perill que gravita a sobre d'ell, en voler convertir els metges en empleats a sou, però sou misèrrim, i apartant de la sanitària i moral concurrència al 80 per 100 dels malalts. Per tal esforç, el Sindicat res hi plany: juntes, comissions, viatges de divulgació, etcètera.

S'ha de lloar la bona direcció de la Junta Directiva i l'esforç de tots en contribuir a l'èxit.

Ha d'acabar per sempre el que algunes mútues facin grans negocis explotant iníquament el treball del metge.

No hem de voler que l'Assegurança forçosa de malaltia tingui resultats parions a l'obtingut en l'Assegurança de Maternitat, o sigui:

Ingressos: 2.300.000 pessetes.

Despeses: 1.004.000 pessetes.

Despeses per farmàcia, metges i llevadores: 143.000 pessetes.

Amb la intromissió constant de l'Estat en les qüestions socials, que no combatim sinó en les qüestions que ens afecta, s'arribarà a obtenir en l'explotació d'una assegurança de malaltia, una quantitat enorme de guany, que, en lloc de destinar-lo a remunerar degudament els metges que fan el possible, i a l'auxili del treballador, servirà per a crear un estol d'empleats, d'una colla d'esquena-drets que, amb els existents, ben aviat sobrepujaran el nombre de la gent que treballa.

La nostra divisa ha d'ésser permanent i fixa:

Selecció lliure de metge, per part del malalt.

Retribució del metge per serveis, mai per sou; però retribució adequada per a poder viure decentment i decorosa.

De no ésser així, es portarà al metge a la misèria; però no dubteu que els obrers en seran també víctimes. Diuen els anglesos que un sac poc ple, malament s'aguanta i és ben difícil que un metge, impulsat per una situació angoixosa, per misèrrima, no caigui del costat de la seva conveniència.

L'actitud del Sindicat, amb la seva actuació ferma, fa esperar una solució útil i convenient per a la nostra carrera i per a l'estament obrer.

Ens hi va la vida!